

Sygn. akt I Ca 1073/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 luty 2014r

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Bogdan Wysocki (spr.)

Sędziowie : **SSA Jacek Nowicki**

SSA Piotr Górecki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 lutego 2014r

sprawy z powództwa **A. B.**

przy interwencji ubocznej po stronie powodowej (...) **sp. z o.o. w K.**

przeciwko **W. N.**

przy interwencji ubocznej po stronie pozwanej (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego i interwenienta ubocznego (...) **S.A. w W.**

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 29 maja 2013r sygn. akt IX GC 815/11

postanawia:

oddalić wniosek interwenienta ubocznego po stronie powodowej (...) sp. z o.o. w K. o uzupełnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 9 stycznia 2014r.

/-/ J. Nowicki /-/ B. Wysocki /-/ P. Górecki

UZASADNIENIE

Interwenient uboczny po stronie powodowej (...) sp. z o.o. w K. wniósł o uzupełnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przez zasądzenie na jego rzecz od pozwanego oraz od interwenienta ubocznego po stronie pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym, zgodnie z wnioskami w tym przedmiocie złożonymi w odpowiedziach na obie apelacje.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Rzeczywiście w wyroku z dnia 9 stycznia 2014r Sąd Apelacyjny nie orzekł o wnioskach interwenienta ubocznego po stronie powodowej o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Nie oznacza to, że zasadny jest wniosek o uzupełnienie wyroku w żądanych przez wnioskodawcę kierunku.

Przede wszystkim nie ma podstaw do przyjęcia, że wnioskodawca zgłosił skutecznie żądanie przyznania mu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie apelacyjne od strony pozwanej.

Zarówno bowiem w odpowiedzi na apelację interwenienta ubocznego, jak i w odpowiedzi na apelację pozwanego wnioskujący żądał zasądzenia na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego od interwenienta ubocznego po stronie pozwanego.

Nie sposób natomiast przyjąć, aby w tym drugim przypadku chodziło o „omyłkę pisarską”.

Co najwyżej można uznać takie sformułowanie wniosku za błąd merytoryczny.

Nie jest jednak obowiązkiem sądu sanowanie z urzędu tego rodzaju, nawet oczywistych, błędów i orzekanie zgodnie z domyślną, rzeczywistą wolą strony, wbrew jednak treści pisma procesowego (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1997r w spr. III CKN 289/97, OSNC, z. 5 z 1998r, poz. 90). Sąd nie miał też obowiązku wzywania do wyjaśnienia treści wniosku, skoro była ona jednoznaczna (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1998r w spr. II UKN 519/98, OSNP, z. 4 z 2000r, poz. 165).

Z kolei, zgodnie z wyraźnym brzmieniem przepisu art.107 kpc, mającego odpowiednie zastosowanie w postępowaniu apelacyjnym (art. 391 § 1 kpc) interwenientowi ubocznemu, do którego nie mają zastosowania przepisy o współuczestnictwie jednolitym, w ogóle nie przysługuje roszczenie o zwrot kosztów procesu od interwenienta ubocznego występującego po stronie przeciwnika procesowego.

Z tych przyczyn na podstawie powołanych wyżej przepisów oraz art. 351 § 1 i 2 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

/-/ J. Nowicki /-/ B. Wysocki /-/ P. Górecki